

نمیگذاریم رژیم جمهوری اسلامی با تخریب خاوران، سند قتلعام خونین اش را محو نماید!

رژیم ارتجاعی جمهوری اسلامی رفقا و دوستان ما را بخاطر افکار سبز و زبان سرخشان دستگیر، زندانی، شکنجه و اعدام کرد. قتلعام خونین تابستان سیاه 1367 اوج نسل کشی دهه 1360 بود.

آزاداندیشان درپروسه مبارزه بویژه در بدترین شرایط سالهای زندانی، آگاهانه جانشان را در جهت اهداف والای آرمانخواهیشان گذاشتند. ولی یکی از دردهای بزرگ و مضاعف، مشکلات و ناملايمات عدیده ای است که در این سالهای درد و اندوه، به خانوادههای این عزیزان تحمیل گشته است. پاکسازی از محیط کا، اخراج از دانشگاه، توهین و تحقیر در دادگاهها و روزهای ملاقاتی، نارسائیهای روحی و روانی که به سکتها و مرگهای زودرس منجر شد و هزاران داستانهایی گفته و ناگفته و...

اما خانوادههای جانباختگان راه آزادی و سوسیالیسم با توجه به تحمل نابسامانیهای بسیار، بویژه عدم امکانات مالی با عزمی استوار و با شور و شوقی وصف ناپذیر، از این زندان شهر به زندان شهری دیگر، برای ملاقات عزیزانشان میشتافتند و در آرزوی روزی بودند که آنها را بر بالهای آزادی در آغوش گیرند و در آشیانه و کاشانه شان بیابند.

در چنین شرایطی از زمان، دژ خیمان پلید این دوستاقتبانان شهر بجای اجازه ملاقات و تماس تلفنی پیام رسان مرگ بودند. خود را یک لحظه در جایشان بگذارید، غیر قابل تصور است، قلم را توان نوشتن نیست، زهی کمال بی شرمی! ننگتان باد!!

با کوششهای پیگیرانه رهروان راه آزادی، مکان بخشی از گورهای جمعی و انفرادی در خاوران کشف شد. از آن پس گلزار خاوران این نماد مقاومت محل تجمع خانوادهها، بویژه در سالگردهای آن جانباختگان گردید. مزدوران جمهوری اسلامی از سال 1380 به عنوان و روشهای گوناگون تلاش کردند تا مانع برگزاری سالگردهای این راست قامتان تاریخ در خاوران باشند.

اما رژیم علیرغم سرکوب و تهدید، نتوانست برای لحظه ای مقاومت خانوادهها را در برگزاری این مراسم ه ا درهم شکند. یقیناً در این راستا نباید حمایت و پشتیبانی و همبستگی انسانهای آزاده و نیروهای مترقی و رادیکال در خارج از کشور را در برگزاری یادمان مراسم این سروقامتان کم بها داد. افشاء نسل کشی رژیم دد منش و تمامی اپورتونیستهای پوزسیون و اپوزسیون که دست شان در سفره خونین رژیم آغشته بود، تمام ترفندهای رژیم را درهم شکست.

حال مرتجعین حاکم نه از سر قدرت بلکه دقیقاً در نهایت استیصال در تدارک حيله ای دگرند. تخریب بخشی از خاک خاوران و تسطیح و درختکاریش، آغاز مرحله ای است تا در تداوم آن، تمام گورها ی جمعی و انفرادی را که یکی از بزرگترین آثار جنایت بشری در تاریخ معاصر است، محو نمایند.

ریشه اصلی هراس رژیم در ارتکاب چنین یورش مخفیانه و وحشیانه در چیست؟ علت این هراس و تهدید و سرکوب را باید در اتخاذ پیشبرد سیاست نئو لیبرالی سیستم سرمایه داری دانست که از طریق صندوق بین المللی پول و بانک جهانی بوسیله رژیم سرمایه جمهوری اسلامی در حال اجراست که نتیجه اش فقر، فلاکت، بحران، تورم و تشدید فاصله طبقاتی در ایران است.

یقیناً بحران کنونی کشورهای امپریالیستی و سیستم سرمایه داری جهان بر بحران، تورم و گرانی جمهوری اسلامی افزوده و مشکلات رژیم را دو صد چندان کرده و نیز خواهد کرد، که مزیدی است بر علت. در چنین شرایطی سیستم جمهوری اسلامی قادر نیست پاسخگوی خواستها و مطالبات بحق جنبشهای اعتراضی زنان، معلمان، دانشجویان، ملیتهای تحت ستم و بویژه جنبش کارگری باشد.

لذا رژیم سیاست سرکوب و ترور، رعب و وحشت را برای جلوگیری از روند جنبشهای اعتراضی و رادیکالیزه شدن و عدم همکاری متقابل میان جنبشها، در دستور روز قرار داده است.

با توجه به بحران کنونی و عدم مشروعیت رژیم، تخریب خاوران میتواند دلیل مشخصتری داشته باشد. این نماد مقاومت یکی از عوامل مهمی در جهت وحدت و تحکیم بیشتر جنبشهای اعتراضی و نیروهای رادیکال و انقلابی در افساء چهره کریه رژیم جمهوری اسلامی و طرد نیروهای اپورتونیستی است. بنابراین خاوران بعنوان **یک نماد مقاومت و وحدت** خطرست بس بزرگ برای سرنگونی حاکمین ضد انقلاب برای تغییر تحولات عمیق اجتماعی، یعنی انقلاب.

گورهای جمعی و انفرادی نمادست از مقاومت و وحدت، خاوران محوشدنی نیست.
بیانیم دریک اقدامی سراسری به طرق و روشهای گوناگون متحدتر از گذشته با حمایت و همبستگی تمامی انسانهای آزاده و مدافعین جنبش کارگری و طبقه کارگر و نیروهای مترقی و رادیکال این عمل جنایتکارانه و ضدانسانی رژیم جمهوری اسلامی را در نطفه خفه کنیم.

ما اهل انتقام نیستیم، اما نه فراموش میکنیم و نه میبخشیم، بلکه خواهان محاکمه عادلانه عاملین این وقایع هولناک هستیم!

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!
برچیده باد بساط ظلم و ستم و استعمار، زندان و شکنجه و اعدام!
نابود باد رژیم سرمایه داری جمهوریاسلامی ایران!
گستردهتر باد صفوف جنبشهای آزادیخواهانه و برابریطلبانه
با جنبش کارگری!
22 بهمن ماه - 1387 دهم فوریه 2009

نهادهای همبستگی با جنبش کارگری ایران در خارج از کشور

- کمیته همبستگی با کارگران ایران - استرالیا - kargar_labour@yahoo.com

- کمیته دفاع از کارگران ایران - نروژ - _cdkargari@gmail.com

- همبستگی سوسیالیستی با کارگران ایران - فرانسه - sstiran@yahoo.fr

- کانون همبستگی با کارگران ایران - فرانکفورت و حومه - kanoonhf_2007@yahoo.de

- کانون همبستگی با جنبش کارگری ایران - هانوفر - kanon.hannover@yahoo.de

- کمیته همبستگی کارگران ایران و سوئد - isask@comhem.se

- کانون همبستگی با کارگران ایران - گوتنبرگ - kanounhambastegi@gmail.com

- انجمن کارگری جمال چراغ ویسی - ankjch@yahoo.co.uk

- شورای هماهنگی کارگران فرانکفورت - kaumares@web.de